

TOMIS

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

CEL CE VA BEA DIN APA, PE CARE O VOIU DA EU
NU VA INSETA IN VEAC. — IOAN IV. 14

S U M A R

1. Cuvântarea Prea Sfințitului Episcop
D. D. Gherontie al Constanței, cu oca-
zia Sfințirii bisericii dela mânăstirea
„Crucea de leac“ dela Dervent . . . + *Gherontie*
2. O nouă carte despre vieța lui Iisus *Pr. Ec. Alex. Z. Ionescu*
3. Prea Sfințite Stăpâne *Pr. Gavril A. Negoită*
4. *Partea Oficială.—Copii, Adrese*
5. Cărți și Reviste *Corneliu M. Grumăzescu*
6. Cronica Externă *Corneliu M. Grumăzescu*
7. Telegramme
8. Diverse

T O M I S

Revistă oficială, lunară, eparhială, de Constanța.
Sub patronajul Prea Sfințitului
EPISCOP GHERONTIE

C u v â n t a r e a

Prea Sfințitului Episcop D. D. Gherontie al Constanței,
cu ocazia Sfințirii bisericii de la mănăstirea
«Crucea de leac» dela Dervent

G H E R O N T I E

din mila lui Dumnezeu smeritul Episcop al Constanței — vechiul Tomis și Durostor — către credincioșii, cari sunt și cari n'au putut fi de față la târnosirea bisericii și inaugurarea Sfintei Mănăstiri „Crucea de leac” dela Dervent, județul Constanța, har vouă și pace dela Domnul nostru Iisus Hristos, iar dela smerenia noastră arhierescă salutare.

*„Binecuvintează, Doamne, pre cei ce iubesc
„podoaba Casei Tale ; preaslăvește-i pre ei
„cu dumnezeiasca Puterea Ta, pace dăruiește
„lumii Tale și nu ne lăsa pre noi cei ce
„nădăjduim întru Tine“.*

I U B I Ţ I L O R,

Când văd minunile pe cari le face Bunul Dumnezeu cu neamul nostru; când văd cât ne ajută, și cum ne ocrotește Dumnezeu, în nevoile și necazurile noastre, cum smerește Dumnezeu pe toți cei ce ne gândesc și caută să ne facă rău; când îmi aduc aminte, din istorie, cum s'a născut, cum a crescut și cum s'a înălțat neamul nostru românesc, din frământarea Daciei felix cu plămada viței latine, transplantată de Divul Traian, depe malurile Tibrului, pe țărmurile Pontului Euxin, pe meleagurile Sarmisegetuzii lui Decebal și pe tot întinsul pământului dintre Marea

cea Mare și Maramureș, dintre Bug și Tisa ; când știu câte hoarde barbare ne-au pândit și au sărit asupra noastră să ne sfâșie, și văd cum, cu puterea lui Dumnezeu, după multe suferințe și ne-cazuri, cu grele lupte și vitejii, acum pe toți i-am gonit din hotarele noastre, adunându-ne frații înstrăinați sub o singură domnie și un singur steag; când văd izbânda oștilor noastre din războiul sfânt, pentru Hristos, pentru Cruce și pentru Rege, cred în minuni și văd că minuni se săvârșesc cu noi.

* * *

Când știu apoi, cum — aici la Dervent — pe locul pe care ne aflăm în aceste momente, cu șasesprezece ani în urmă, nu erau decât două cruci de piatră, sub o modestă căsuță de chirpici și scândură, înlipte de nimeni nu știe, când și de cine, pe o țarină, devenită proprietate particulară a unui gospodar din împrejurimi, dar cu faima de făcătoare de minuni, de vindecare de boale grele, de paralizii, de muțenie, nebunie, orbire și alte suferinți; și, când văd că, astăzi, la Dervent este o mănăstire de călugări cuvioși și evlavioși, cu biserică monumentală și gospodărie întemeiată, așezată pe cea mai frumoasă poziție — pe o colină în fața Dunărei bătrâne, eu cred și afirm că și aceasta, încă este minune. Și când mă întreb, cum s'a făcut și cine a făcut această minune? eu nu știu ce să grăiesc! Știu atâta că, până în anul 1929 nu era nimic la Dervent și că, de atunci, treptat-treptat, a luat ființă, întâi stareția, apoi altă locuință, via, pomii fructiferi, magazia de cereale, pivnița, grajdul de vite, stupina, etc., iar în anul 1939 era ridicată și frumoasa biserică pe care am sfințit-o azi, când abia am ajuns să punem la punct cele trebuincioase.

Și mai știu și mărturisesc, că Mănăstirea noastră se datorește exclusiv daniei creștinilor noștri eparhioți, fără vreun ajutor din afară de eparhia Constanța, sau dela vreo Instituție de Stat.

Unii zic că înființarea Mănăstirii „Crucea de leac“, dela Dervent, se datorește mie. Este adevărat că eu am fost inițiatorul, ca Chiriarh doritor de podoaba Casei Domnului, că eu am pus suflet, osârdie și osteneală, eu am stăruit — zi cu zi — am sfătuit, am îndemnat, am rugat călduros — și slavă Domnului — am fost ascultat de toți evlavioșii mei păstoriți, dintre cari unii și-au vărsat obolul lor modest în mâinile Comitetului de construcție, iar alții au venit cu laudabile donații, pentru întemeierea acestui Dumnezeiesc Locaș.

Lubiților, se cuvine să arătăm acum, că prima donatoare este bătrâna văduvă Parascheva Gheorghiu, din Târgul Ostrov, care ne-a donat circa douăsprezece mii de metri pătrați — terenul pe care se găesc Sfintele Cruci, cumpărat dela proprietarul lui, precum și materialul lemnos și fierăria, cu care am clădit prima locuință — stareția Mănăstirii.

Bătrână, neputincioasă și *mustrată* pentru dania făcută, Parascheva Gheorghiu, a fost aruncată din casa ei dela Ostrov și lăsată în știrea Domnului. Atunci, Mănăstirea noastră i-a sărit în ajutor, a luat-o sub îngrijirea sa, iar eu am închinoviat-o aici, am îmbrăcat-o în negru sub numele de Parascheva monahia, dând-o sub îngrijirea unei babe și încredințând-o purtării de grijă a Starețului.

Șapte-opt ani în șir, beata bătrână a trăit în Mănăstire și eu o vizitam, ori de câte ori veneam în inspecție pe aici. Totdeauna ea, plângând, mă ruga să grăbesc cu terminarea și sfințirea bisericii ce se clădea, fiind ultima sa dorință, înainte de moarte, și eu, totdeauna, îi făgăduiam, deși lucrările întârziu din cauza evenimentelor.

Speram că, deși slabă de tot, bătrâna maică va mai trăi; dar, anul trecut, fără boală, fără dureri și fără să fi bănuit cineva, căci cu două ceasuri în urmă Starețul vorbise cu ea, cuvioasa maică Parascheva Gheorghiu și-a dat — printr'un singur suspin și o căscătură, ca după somn, obștescul sfârșit.

Eu eram, atunci, la București. A doua zi de înmormântare, trecând acasă, prin Ostrov, în drum, m'am oprit și la Mănăstire și auzind de moartea binefăcătoarei noastre, m'am dus la mormânt și am spus ectenia cuvenită cu „veșnica ei pomenire“.

Maica Parascheva este, cea dintâi înmormântată în cimitirul Mănăstirii și odihnește aci, în nădejdea învierii de obște.

A doua mare donatoare a Sfintei Mănăstiri *Crucea de leac* dela Derwent, este onorata Doamnă Olimpia Colonel Andreievici, proprietara moșiei Coslugea din apropiere.

Domnia sa, împreună cu soțul Domniei sale, se interesează de Crucile de leac dela Derwent, înainte de suirea mea pe scaunul Episcopiei Constanța și Domniilor lor se datorește căsuța cu chirpici și scânduri, cari acoperea Sfintele Cruci și care — din nebagarea de seamă a unui călugăr, a luat foc și a ars toată, până la pământ.

Dar, o minune: în mijlocul jăratecului, încă viu, toate icoanele, crucile, candelile și sfetnicile, unele de hârtie și de lemn, au rămas neatînse.

Aceasta ne amintește minunea dela Mitropolia Iașilor, când în 1888, din neglijența unui paraclisiarh, care a uitat o lumânare aprinsă la racla Sfintelor Moaște ale Preacuvioasei Maicei noastre Parascheva, a ars racla, cu desăvârșire, făcând un jăratec viu împrejurul Sfintelor Moaște; dar nu s'a atins nici de îmbrăcăminte de mătăasă, nici de crucea de pe pieptul sfintei, și nici de pecetea de ceară a lui Vasile Lupu.

„Minunat este Dumnezeu, întru sfinții săi“.

După maica Parascheva Gheorghiu, onorata Doamnă Olimpia Colonel Andreievici, văzând strădania mea pentru Sfânta Mănăstire dela Derwent a venit și Domnia sa cu prețioase do-

națiuni. Întâi, ne-a dăruit două hectare de pământ arabil, din moșia sa, făcând schimb cu un proprietar de lângă Mănăstire, care avea și alt pământ la Coslucea. Al doilea, cu o parte din lemnul nostru, Doamna Olympia Colonel Andreievici a făcut frumoasa catapetează a bisericii, plătind personal, fără așez-tecul nimănui, pictura și auritul. Afară de acestea, Domnia sa a pus de se lucrează o marchiză de lemn la cafasalul corului.

Evlavia Doamnei Olympia Colonel Andreievici și a soțului Domniei sale, ne obligă să-i dăm de pildă tuturor creștinilor iubitori de legea strămoșească și Autorităților de Stat, cari simt creștinește și românește. Eu, personal, le dau binecuvântarea mea arhierescă și părintească și zic cu psalmistul: „*Binecuvintează Doamne pre cei ce iubesc podoaba Casei Tale; preaslăvește-i pre ei cu Dumnezeiască Puterea Ta și nu ne părăsi pre noi, cei ce nădăjduim întru Tine*“.

„*Pace lumii Tale dăruiește*“

Odată porniți la lucru serios, la întocmire de planuri pentru biserica Măoaștirii, la adunare de materiale etc., alți credincioși au venit, pe rând, cu darurile lor, precum urmează:

1) D-l Tașcu Pucerea, prefectul județului Durostor, soția sa Jeana și fiul Gheorghe, care pe lângă donația D-lor personală în numerar, D-l Pucerea, ca prefect, ne-a dat un prețios ajutor pentru căratul cărămizii, nisipului etc. pe șantierul bisericii;

2) D-l Eugen Demetrescu, prefect de Durostor, cinci zeci mii de lei, din fondurile prefecturii;

3) Monahia Magdalena Radu Dima și fiica ei rasofora Versavia Dima, un hectar de pământ și un rând de vestminte preoțești, de in și mătase;

4) Sora Maria D. Roman și sora Ilinca G. Marica, actualmente stabilite în mănăstirea Paserea-Ilfov, un hectar de pământ arabil, prin cumpărătură;

5) Colonel Alexandru Miulescu prefect de Durostor, idem;

6) Colonel Radu Munteanu, prefect de Durostor, un hectar și trei arii pământ arabil;

7) Gherghina Nicolai din satul Nou, Durostor, un hectar pământ arabil și un rând vestminte preoțești, complet;

8) Vecica Neiova și Iordana Penova, un hectar și două arii de pământ arabil;

9) Maria Strașman-Sinaia, două rânduri vestminte preoțești complete, din stofă de mătasă și bumbac;

10) Alexandrina Vârcolici, un rând de sfinte vase de metal

11) Ioan și Constantin (fără adresă) idem, un rând de sfinte vase;

12) Cristina Ștefan (fără adresă), un rând vestminte diaconești de mătasă vegetală-slabă;

13) D-l Inginer Săndulescu din Calărași-Ialomița, a făcut planul și devizul bisericii, gratuit. Technica D-lui Inginer Săn-

dulescu, a rezistat, fără nici o urmă, cutremurului din 1940, deși, biserica este clădită pe o colină;

14) Ieromonahul Antonie Crosu, care a lucrat gratuit toată lemnăria bisericii și cu o modestă plată din partea doamnei Olympia Colonel Andreievici, artistica sculpturală a catapetezmei;

15) Preotul stavrofor Vasile Popescu-Socarici-Ialomița, originar din comuna apropiată Canlia, care ne-a plantat caiși, pruni, etc. în livada mănăstirii.

Afară de acești mari și fericiți donatori ai Sfintei Mănăstiri „Crucea de leac” dela Derwent, mai este masa credincioșilor, cari au subscris ajutoare prin pantahuze și alte persoane, cari cu suflet, osârdie și osteneală neprecupețită, au lucrat, peste trei ani în șir, pentru desăvârșirea operii religioase dela Derwent. E comitetul de construcție, de sub președinția mea.

16) Cităm numai pe: Eugen Cealic, actualul primar al orașului Călărași, județul Ialomița și neobositul nostru Călsilier eparhial, timp de peste 16 ani, care ne-a făcut serviciul de Cassier al Comitetului de construcție și care a fost, tot timpul, alături de noi.

17) Prea Cucernicul Revizor eparhial Econom Gh. N. Ionescu din Călărași, care a îndeplinit, cu punctualitate, toate însărcinările ce i s'au dat.

18) Protopopul de Constanța Stelian Popescu care, pe când era protopop de Durostor, a supravegheat lucrările bisericii, a vizitat des Mănăstirea cu mijloace proprii, ca să vadă cum mergeau lucrările și dând îndrumări.

Onorat auditoriu,

Planul bisericii, în chip de Cruce, cu aripele dezvoltate, cum se văd, corespunde unui gând al nostru. Aripa din stânga, cum intri în biserică, acopere o cruce. Incăperea e amenajată astfel, încât bolnavii pot și dormi noaptea lângă Sfânta Cruce. Așa e tradiția din vechime și așa cer suferinții să doarmă lângă Sfânta Cruce făcătoare de minuni; și într'adevăr se fac minuni, căci după câteva săptămâni, ei se întorc acasă vindecați: de reumatism, paralizii, muțenie, orbire, etc. Cităm numai cazul unui locuitor din Județul Constanța al cărui nume ne scapă și care orbit în timpul războiului trecut, din cauza unui bombardament, a venit la Sfânta Cruce într'o Vineri, Săptămâna Luminată (Izvorul Tămăduirii) și în fața prefectului Melidon, a clerului slujitor și a o mulțime de credincioși din toate părțile, după slujba Sfântului Maslu, ne-a declarat că în ajun venind orb cu o căruță din sat, la „Sfânta Cruce de leac” și dormind cu capul pe locul unde am slujit seara, noi cu clerul, dimineața s'a sculat cu vederi și a dat fân cailor, cu cari venise.

Sunt nenumărate cazuri de vindecări, însemnate într'un registru special, pe care — cine dorește — îl poate vedea oricând.

Bun este Dumnezeu. El vindecă toată patima și toată durerea într-un popor, cum zice sfânta carte. Dar noi vrem ca, la Derwent, să ia ființă și o modestă farmacie; căci mulți bolnavi, venind, mai cu seamă iarna, dela distanțe mari, în genere, copiii răcesc, vin cu junghiuri. Ei, bine, dacă li se poate da un prim ajutor, credem că nu poate decât să li se facă bine; și, prin aceasta, nu se slăbește de loc credința în minunile Sfintei Cruci. Chinina, aspirina, ceiaurile etc., sunt ca și făina, untdelemnul și tămăia dela Sfântul Maslu, elemente fizice, lăsate tot de Dumnezeu pentru tămăduirea suferințelor omului.

În acest scop vom interveni pe lângă Onor. Minister al Sănătății să ni acorde medicamente de prima nevoie și vreun elev în farmacie, care să fie la dispoziția bolnavilor. În vederea acestui scop, cum vedeți, Noi am și început clădirea unor încăperi.

Lucrul acesta nu-i o inovație la mănăstiri. Toate aceste Sfinte locașuri cu organizație veche, au bolnițe și farmacii. Așa dorim și noi la Derwent. „*Celce are urechi de auzit, să auză*“.

Onorați ascultători,

Mănăstirea „Crucea de leac“ dela Derwent, a avut anul trecut—o grea cumpănă. La 30 August 1941, s'a petrecut la Viena, actul politic cunoscut. Odată cu pierderea Basarabiei, Bucovinei și Ardealului, Cadrilaterul nostru a trecut la Bulgaria.

A fost, iarăși o minune că, măcar infima parte din județul Durostor, cu orașelul Ostrov, ni-a rămas nouă și că — astfel — Derwentul a fost salvat. Închipuiți-vă ce s'ar fi ales de munca, strădania și cheltuiala noastră, dacă Mănăstirea ar fi trecut — și ea — la Bulgaria.

Pentru mine personal, ar fi însemnat o lovitură de moarte! Ar fi fost să-mi văd năruit întregul meu plan și gândul meu pentru realizarea Mănăstirii „Crucea de leac“, și azi n'am fi mai simțit bucuria serbării la care ne-am adunat, ci am fi avut o zi de doliu.

Providența Divină, însă, ne-a cruțat de asemenea lovitură. „Slavă Ție, Doamne, slavă Ție“.

Noi facem azi; nu numai sfințirea bisericii și paraclisului iubiților, ci inaugurăm și însăși Mănăstirea „Crucea de leac“ dela Derwent. Eu ca ctitor închin și biserica și Mănăstirea memoriei soldatului român care luptă, departe pentru Hristos, pentru Cruce, pentru Rege și pentru reîntregirea României-Marii a lui Vodă Ferdinand I.

De azi înainte Comitetul de construcție se dizolvă și „Mănăstirea de leac“, intră cu toate bunurile sale, sub conducerea canonică și legală a Consiliilor sale: spiritual și economic, care va răspunde, înaintea noastră, conform canoanelor pentru partea duhovnicească a soborului ei și conform legii contabilității, publice, în ceea ce privește conducerea materială.

Ținem de datoria Noastră să aducem în fața Domniei voastre, pioase omagii memoriei primei donătoare Parascheva Gheorghiu monahia, care-și doarme somnul de veci în mormântul cimitirului Sfintei Mânăstiri.

Veșnica ei pomenire !

Mulțumim în special și călduros Doamnei Olympia Colonel Andreievici, pentru donația pământului de arătură, pentru frumoasa catape eazmă ce a făcut bisericii și pentru toate îmbunătățirile ce mereu le face Sfântului Locaș. Prin daniile Domniei sale, Doamna Olympia Colonel Andreievici, se înscrie în rândul boieroaicelor române, din secolele trecute, de mânăstiri ziditoare și înzestrătoare, și de adevărate creștine ortodoxe evlavioase. Mânăstirea „Crucea de leac“ îi va păstra, totdeauna, recunoștință și, în sfintele sale rugăciuni, va cere dela Dumnezeu, sănătate, viață îndelungată, pace, liniște și sporire în gospodăria și moșia Domniei sale ; iar, pentru scumpa sa fiică și moștenitoare D-na Magdalena cu soțul său avocat Gheorghe Pucerea, toată fericirea și toate darurile bogate din tezaurul Divin.

Facem apel, tuturor autorităților cari ne-au onorat cu participarea Domniilor lor, la mărețul act de azi, rugându-le să binevoiască a aprecia scopul, sîrădania și munca noastră, pentru Mânăstirea dela Dervent și a ne veni, cu oricât de puțin, în ajutor,

Onoratele autorități, cari din motive binecuvântate — n'au putut participa la serbarea noastră, sunt rugate ca, dacă vor lua cunoștință de opera ce am înlăptuit, până azi, numai cu mijloace particulare, să găsească și ele posibilitatea de a ne ajuta, cu ce vor putea.

Mulțumim Presei Române, care ia parte la inaugurarea Mânăstirii noastre și o rugăm ca prin condeii ei autorizat, să spună ce a văzut la Dervent, ce s'a făcut până în momentul de față, ce se dorește și se plănuiește pe viitor, și cât ne rugăm să fim ajutați de orișicine, cu orișicât de puțin.

Depart, în creierul Caucazului, oastea Regelui nostru Mihai I, comandată de Conducătorul Statului, Mareșalul Ion Antonescu, luptă — cu arma, pentru Hristos, Cruce și Rege. Noi, cei de acasă, să ne arătăm vrednici de jertfa generoasă a soldatului român și să-i închinăm — cum am făcut azi — Instituții religioase, cari să li se preamărească numele și jertfa neprecupețită. Așa se cade și așa-i bine.

Cu acestea terminând cele ce — în scurt — am socotit de bine să spunem cu ocaziunea inaugurării Sfintei Mânăstiri și sfințirea bisericii dela Dervent, să ne ducem cu gândul la scumpul nostru Suveran, Majestatea Sa Regele Mihai I și la duioasa Sa Mamă, Regina noastră Elena și să strigăm „să ne trăiască“.

Trăiască Conducătorul Statului, D-l Mareșal Ion Antonescu. Trăiască oastea română.

Trăiască, crească și înflorească România Mare, în veci

+ GHERONTIE

O nouă carte despre viața lui Iisus

Problema vieții lui Iisus, atât de necuprinzătoare nu numai după natura Sa dumnezească, ci chiar după natura Sa omenească, a frământat mintea și sufletul multor cugețatori, atât din rândul credincioșilor cât și al necredincioșilor. Și unii și alții, nemulțumiți de sobrietatea descrierilor evanghelice, au căutat să cuprindă cât mai adânc cu mintea personalitatea Domnului Iisus, credincioșii silindu-se s'O preamărească, necredincioșii, s'O scoboare. Cei dintâi, însă, n'au reușit niciodată să întrecă descrierile sfinților evangheliști sub înrăuțirea specială a lui Dumnezeu, încercarea lor depășind puterea de creație omenească oricât de genială. Ceilalți, porniți de idei preconcepute, au ajuns la rezultate negative și distructive care de care mai curioase și mai diferite, după felul cum au întrebuițat materialul și după optica lor proprie.

A face un istoric al lucrărilor cari tratează despre viața lui Iisus, este un lucru care nu stă în puterea oricui, fiind foarte numeroase și în continuă creștere. În românește avem traduse cărțile a șapte autori: Ernest Renan, Didon, Emil Ludwig, Edouard Schuré, Giovanni Papini, François Mauriac și Emil Bougaud. Până acum n'am avut o lucrare proprie, scrisă de un autor român.

Dar iată că anul 1942, care ne-a adus atâtea isbânzi naționale, ne-a adus și o mare isbândă literară, îmbogățindu-ne literatura cu o carte proprie despre viața lui Iisus. E vorba de lucrarea recent apărută „Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului” de Sterie Diamandi. Acum se cheamă că avem și noi o lucrare proprie despre viața lui Iisus, așa cum au mai toate literaturile popoarelor culte. Aceasta reprezintă un eveniment în lumea creștină internațională.

În mândria noastră, cea dintâi întrebare pe care ne-o punem este cu privire la autor. Cine o fi acest domn, Sterie Diamandi, care ne-a adus gloria unei lucrări proprii despre viața lui Iisus? Păcat că lucrarea nu e însoțită de câteva note biografice, cari să ne dea puțința să cunoaștem pe autor, pentru că nu toți avem aceleași posibilități de informație. După lucrările de până acum, cunosc un Sterie Diamandi care a

scris despre oameni politici, despre dictatori și „despre eroii revoluției ruse. Când am dat de acelaș autor deasupra titlului „Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului”, mărturisesc că am cumpărat cartea cu mare neîncredere. Căci mi-am zis: iată un specialist în descrierea dictatorilor, oamenilor politici și eroilor de revoluții, care crede că se poate ocupa la fel și de persoana Mântuitorului...Din scrierile anterioare, îmi închipuiam din partea autorului descrierea unui Iisus încadrat în categoria obișnuită a personalităților normale cu oarecare relief istoric, în orice caz, un Iisus lipsit de aureola specifică ființei Sale dumnezeiești. Mă gândeam că am dat iar peste unul care vrea să arunce cu barda în Dumnezeu, ca atâția alții.

Când am citit însă cartea, am mulțumit Domnului, că n'am găsit în ea ce bănuiam și mai ales că am dat de o descriere a vieții lui Iisus mai bună ca multe altele cu reputație universală.

Cartea D lui Sterie Diamandi este o scriere pe altă crială decât cele pe cari le cunoaștem. Nu e o scriere de critică aridă în felul elucubrațiilor protestante, sau o scriere literară în care autorul se silește să picure stropi de rouă poetică în tragedia vieții lui Iisus, ci e o scriere mai mult istorică.

Aproape trei sferturi din paginile volumului cuprinde partea introductivă a descrierii vieții lui Iisus. Nu e prea mult, având în vedere proporțiile monumentale ale operei din care n'a apărut decât volumul întâi. În această primă parte autorul se oprește mai întâi asupra isvoarelor cari stau la baza cercetării vieții și operii lui Iisus și criticii radicale, la care au fost supuse aceste isvoare sub înrăurirea raționalismului protestant. Face apoi un scurt istoric al lucrărilor cele mai cunoscute cari tratează despre viața lui Iisus. După o largă expunere a celor mai principale argumente aduse de criticii radicali împotriva existenței sau dumnezeirii lui Iisus, face o amplă analiză a opiniilor și concluziilor arbitrare și eronate la cari au ajuns doi reprezentanți de seamă ai crhistologiei de azi, Alfred Loisy și Charles Guignebert. În capitolele următoare, autorul vine cu două argumente hotărâtoare pentru dovedirea existenței lui Iisus și a caracterului Său divin: existența bisericii creștine, care-I poartă numele și împlinirea cu exactitate a profețiilor privitoare la persoana Sa.

Describe apoi momentul istoric la apariția lui Iisus, terenul prielnic și atmosfera timpului favorabilă răspândirii creștinismului, care devenise o necesitate istorică. În sfârșit, ne înfățișează în toată amănunțimea ei starea politică și socială a vremii de atunci, care cerea imperios întronarea unei ordine și ere noi.

Partea II-a a lucrării începe tratarea propriu zis a vieții lui Iisus, descriind: nașterea, locul și data nașterii, familia lui Iisus, copilăria, educația și cultura lui Iisus, înfățișarea lui Iisus, itinerariul și durata activității publice și sentimentul conștiinței Sale mesianice.

Cu rezumatul de mai sus am făcut prea puțin; pentruca opera să fie judecată deplin este necesară lectura ei în întregime.

Calitățile de stil ale autorului, cugetarea limpede, fraza frumos cizelată și mai ales nota specifică pe care autorul știe să o imprime întâmplărilor știute din evanghelie, caracterizările mai largi asupra persoanelor cari vin în legătură cu Iisus, reflexiunile asupra evenimentelor din viața Mântuitorului, frumoasele parafrazări asupra părților unde evangheliile povestesc prea pe scurt, fac din această carte o lectură plăcută, instructivă și înălțătoare de suflet.

Calitățile acestui volum ar fi fost și mai remarcabile dacă am fi găsit în el, din loc în loc, tablouri religioase sau vederi dela locurile sfinte, precum și câteva hărți absolut trebuitoare pentru orientarea cetitorilor lipsiți de cunoștințe teologice.

Cu toate calitățile ei, cartea D-lui Diamandi, seamănă toare unui întins câmp cu flori, furișează câteva petice cu burueni pe cari ne vom încerca să le luăm puțin la plivit, nu din pornirea diabolică de a strecura țânțarul și înghiți cămila spre a găsi greșeli cu orice preț, ci pentru a ne edifica mai bine asupra unor chestiuni. Vom face aceasta cu toată politețea ce ne-o impune erudiția autorului și stima pentru opera sa, însă pentru numărul viitor al revistei, spre a economisi spațiul în revistă și proteja răbdarea cetitorilor.

— Va urma —

Preot Ec. Alex. Z. Ionescu
Com. Radu Negru—Ialomița.

Prea Sfințite Stăpâne,

Mișc pana din mână, cu emoția celui ce își respectă Prea Sfințitul său Părinte, până la venerație. Teama de a vă vorbi, chiar pe această cale „a literilor tăcute“ — îmi dau seama, că este pătrunsă de sinceră și permanentă ascultare.

Și mă mângâi singur—știind că frica tradusă respect, este un început bun la un tânăr și o coroană la un vârstnic. Certare și b'agoslovenie. Și aceasta pentru că e îndrăzneț gestul a comunica în scris, eu mai micul între mici — cu Prea Sfinția Voastră—dar pășesc cu curajul fiului către Părinte.

Prea Sfințite Stăpâne,

Sunt Pr. Gavrilă A. Negoită delă Parohia minusculă Corageaua-Nouă județul Ialomița. M'ați ajutat, când soția mea s'a prezentat cu copilul la Pr. Sf. Voastră ca la locul Betesda, cu suma de 6000 (șase mii lei) pentru boală și m'ați mângâiat mai mult decât am cerut eu în inima mea.

Nu mă îndoiam de generozitatea sufletului, care se sfințește de nenumărate ori, prin fapte mărinimoase. Și dacă aș mărturisi, că acum v'am cunoscut adânc, iar nu mai de mult—v'aș produce o durere—căci nu e drept.

Știutu mi-am Stăpânul meu și nu odată m'am înălțat cu sufletul și mi-am sporit credința și zelul — auzind de vigilența ochiului, cu care Prea Sfinția Voastră ne îndrumați și ne păstoriți.

Degetul mângâietor ce ați pus pe rana suferințelor mele trupеști și naturale, a adus Prea Sfințite Stăpâne—și liniște și ridicare, dar nu mă îndoesc—și har mai mult.

La tot ce ați făcut și faceți pentru mine voi ști să răspund. Fapta mea clipă de clipă, va fi tot mai intens faptă evanghelică. Gândul meu va fi de curățenie și caldă rugăciune către Dumnezeu.

Și cu toată osârdia voi îngenunghia la picioarele Altarului —pentru sănătatea, buna sporire și mântuirea ctitorului vieții mele de Preot și familie.

Prea Sfinția Voastră — Vă mulțumesc sincer și din toată inima—și niciodată nu va adormi în uitare recunoștința mea.

Intru mulți ani să trăiți Prea Sfințite Stăpâne.

Sărut dreapta.

Smerit fiu întru Dumnezeu

Pr. Gavriil A. Negoită

Cucernice Părinte,

Conform ordinului No. 1107 | 942 al Onor. Minister al Cultelor și Artelor, parohiile în care se găsesc sectanți, sunt obligate a raporta prin protoierii, la sfârșitul fiecărei luni, următoarele date :

1. Situația la zi a sectanților, numărul lor pe secte ;
2. Câți sectanți au fost reconverțiți, ce greutateți s'au întâmpinat și care sunt măsurile de luat pentru preîntâmpinarea acestor greutateți ;
3. Dacă au avut loc, în cursul acestei luni, treceri dela religiunea creștină ortodoxă, la vreo sectă.

Ordinul de mai sus prevede recompensa pentru preoții harnici și zeloși întru combaterea sectelor și sancțiuni pentru cei neglijenți.

Se dă mai jos și planul de lucru ce trebuie executate în toată eparhia, semnat de P. S. Episcop și înaintat și Onor. Minister.

Primiți arhieresti binecuvântări

Episcop, (ss) Gherontie

Consilier Referent,

(ss) Pr. C. Coadă

**C O P I E după Decizia Sfintei Episcopii Constanța No. 4882
din 10 August 1942.**

DECIZIE

Având în vedere că lucrările de construcție la biserica „Cuvioasa Parascheva“, dela Mânăstirea de bărbăți «Crucea de leac - Dervent» județul Constanța, s'au terminat și că recepția s'a făcut cu ocazia cercetărilor cerute de Minister ;

1) se fixează data de Duminică 13 Septembrie 1942, z. junul Înălțării Sfintei Cruci pentru sfințire ;

2) comitetul de construcție, împreună cu starețul va lua măsuri pentru procurarea celor necesare sfințirii ;

3) sfânta slujbă o vom face Noi personal, cu personalul necesar ;

4) Documentul care urmează a se pune în piciorul Sfintei Mese, se va întocmi — după datele din arhivă — de P. C. Econom Constantin Coadă, Referentul Secției Culturale a Consiliului eparhial;

5) se vor invita:

a) Domnul general Comandantul Diviziei a 9-a armată;

b) Domnul prefect al județului Constanța;

c) Domnul prefect de Călărași-Ialomița;

d) Domnul Prim-Președinte al Curții de Apel, Constanța;

e) Domnul Procuror Gen. al Curții de Apel, Constanța;

f) Domnul Prim Președinte al Tribunalului Constanța;

g) Domnul Prim Procuror al Tribunalului Constanța;

h) Domnul Medic primar al județului Constanța;

i) Domnul Inspector general școlar al jud. Constanța;

j) Domnul Primar al urbei Călărași.

6) Agapa se va pregăti de P. C. Protoiereu Pavel Dobrescu dela Ostrov;

7) Prezența se va comunica tuturor membrilor Comitetului de construcție, se va afișa în sala birourilor Episcopiei și se va publica prin Tomis;

8) P. C. Referent administrativ va executa această decizie. Dată în reședința noastră eparhială, azi 10 August 1942.

Episcop (ss) + GHERONTIE

COPIE după ordinul circular al Sf. Episcopiei Constanța No. 5080 din 1942 către Protoieriile din eparhia Constanța.

Prea Cucernice Părinte,

Motivați de adresa Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor No. 40010 / 942 și în legătură cu lămurirea situației militare a preoților profesori de religie și a preoților învățători care au optat pentru catedră, vi se face cunoscut că aceștia nu pot fi încorporați în armată, atât timp cât au preoția lucrătoare și îndeplinesc funcțiunea din învățământ. Și pot fi însă concentrați și repartizați la unități în aceleași condițiuni ca și ceilalți preoți de rezervă, însă numai în calitate de confesori.

Cu arhieresti binecuvântări

Episcop, (ss) Gherontie

Consilier Referent,

(ss) Pr. Gh. Sorescu

C O P I E după adresa Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor—Direcția Cultelor—No. 31.260 | 92 Iunie 12 către Sf. Episcopie Constanța înreg. sub No. 3527 din 18 Iunie 1942.

Prea Sfințite,

Avem onoare a vă înainta alăturat 10 exemplare din broșura cu tabloul definitiv al pictorilor și zugravilor bisericești autorizați de Minister, publicat în Monitorul Oficial No. 94 din 24 Aprilie 1942, rugându-vă să binevoiți a dispune repartizarea lor la Protopopiatele din cuprinsul Eparhiei, precum și convenita publicitate la Parohii — prin foile eparhiei — dându-se ordine ca nici un fel de angajări de lucrări de pictură în biserici să nu se facă decât cu respectarea normelor legale și numai de către artiștii trecuți în tablou și în condițiunile specificate.

p. Ministru,

(ss) Indescifrabil

p. Director,

(ss) Indescifratil

C O P I E după adresa Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor No. 44596/1942 către Sf. Episcopie Constanța înreg. sub No. 2042/942.

Prea Sfințite,

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că asociațiile religioase autorizate (Baptiști, Creștini după Evanghelie și Adventiști de ziua 7-a) pot funcționa în următoarele condițiuni:

1.— Să poseadă autorizația de funcționare din partea Ministerului Cultelor cu îndeplinirea dispozițiilor din Decizia No. 31999 | 1939, publicată în Monitorul Oficial No. 161 din 15 Iulie 1939 și să activeze în limitele prevederilor aceleiași decizii. Nu se admite nici o excepție dela dispozițiile acestei decizii.

O autorizație de funcționare a unei asociații religioase, casă de rugăciune sau predicator, nu este valabilă decât dacă se prezintă în original, aceea eliberată de Minister.

2.— Intrucât comunitățile baptiste din România, în baza Deciziei No. 5657 | 1940, invocau — în toate ocaziile — calitatea de cult, Ministerul, prin decizia No. 10091, publicată în Monitorul Oficial No. 45 din 21 Februarie 1942, a anulat de-

ciziunea menționată, ca fiind contrarie legii pentru regimul general al Cultelor, repunând în vigoare și pentru asociația religioasă baptistă, dispozițiunile din Decizia No. 31999—1939.

3.— Nu se admite, până la noi dispozițiuni, nici un fel de trecere dela un cult istoric la aconfesionalism sau o asociație religioasă (Adventism, baptism, Creștini după Evanghelie).

4.— S'a interzis cu desăvârșire orice fel de activitate sectară în Basarabia și Bucovina, până la noui dispozițiuni, chiar și asociațiilor religioase autorizate să funcționeze, înainte de evacuarea acestor provincii.

În consecință, toate autorizațiile de funcționare eliberate organizațiilor locale din aceste provincii se înaintează Ministerului, spre anulare.

5.— Este oprită imprimarea și distribuirea broșurilor religioase sectare, fără o prealabilă studiere și aprobare din partea acestui Departament, întrucât contravin—mai ales—la dispozițiile prevăzute în art. 17 din Decizia No. 31999 | 1939 în scopul neîngăduit de a face prozelitism.

* * *

Aceste dispozițiuni au fost aduse la cunoștința Ministerului Afacerilor Interne cu adresa No 2156 din 1 August 1942, cu rugămintea să fie transmise tuturor Prefecturilor de Județ și autorităților în subordine, spre a veghea la stricta lor aplicare pe teren.

Vă rugăm să binevoiți a dispune ca aceste dispozițiuni să fie făcute cunoscut clerului acelei Eparhii, pentru a fi lămurit pe deplin asupra regimului actual al asociațiilor religioase autorizate.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

p. M I N I S T R U,

Secretar General,

(ss) Profesor Aurel Popa

DIRECTOR,

(ss) N. V. CIOCA

Plan de lucru pentru combaterea sectelor

1. Misionarul Sf. Episcopii în fiecare Duminică să viziteze unul din satele contaminate, așa fel ca într'un an să fie toate satele vizitate. A sta la slujba Sf. Liturghii, a predica pentru a întări pe cei slabi și consolida pe cei treji.

După amiază a chema la o adunare pe sectanți și a le arăta rătăcirea dogmatică și națională în care se găsesc și a-i îndemna să revină în sânul Bisericii ortodoxe.

2. Consilierul Referent al Secției culturale se va duce în satele contaminate și unde primejdia este mai mare și va proceda la fel, cum s'a arătat pentru misionar.

3. Protoiereii vor fi invitați să viziteze Duminica și sărbătoarea pa:ohiile, și mai ales cele cu sectanți. Duminica și sărbătoarea vor putea face adevăratele inspecții, spre a vedea, controla și îndruma pe preot la lucru prin oficierea sfintei liturghii și prin predică, iar nu numai la curățenia Bisericii, bibliotecă și registre.

Și să raporteze lunar dacă au făcut astfel de inspecții.

4. Cercurile pastorale a organiza în satele cu sectanți, ședințe cât mai reușite. Slujbă în sobor, frumoasă, predică bine pregătită, conferință, exemplu de cumpătare etc. Și la ședința de după amiază să se pregătească poezii, lecturi și piese de teatru, prin care să se arate pericolul sectanților din punct de vedere religios și național.

5. Comitetele misionare parohiale. Explicația art. 1, Unui membru din comitet i se va încredința un sectant, sau ortodox slab, în cele religioase. Comitetul ajută cu îmbrăcăminte săracii, cu cărți, sau întreține în școli merituoși orfani de război.

6. Comitetele misionare constituiesc și sfatul de pace pentru aplanarea certurilor, divorțurilor, amenințărilor etc.

7. Impărțirea de broșuri religioase alese anume pentru combaterea sectelor și cât se poate să fie date gratuit prin:

a). Învățător, notar și șeful de post.

8. Prin organele Sf. Episcopii care vor vizita localitățile contaminate, vor fi făcute interesate și părtașe în combaterea sectelor și autorităților comunale. Și spre a-i îndemna pe cale pașnică pe cei răătăciți de a reveni la credința cea adevărată, precum și a executa ordinele Onor. Minister de Culte No. 36.592 și 38.995 | 941 prin care este interzis prozelitismul și trecerea la aconfesionalism în timpul războiului ce-l ducem contra bolșevismului.

9. Preotul din parohia în care se găsesc sectanți să raporteze lunar și direct Sfintei Episcopii ce activitate a depus în timpul de o lună, ce reconvertiri s'au făcut, ce greutăți întâmpină în combaterea sectelor și dacă a crescut numărul sectanților.

10. Pentru că sectanții fac mare caz, că trăesc după Sf. Evanghelie, preotul va organiza ajutorarea bolnavilor, săracilor, invalizilor, bătrânilor și orfanilor mai ales de războiu și acest ajutor a-l da chiar membrilor sectanți.

11. Iniințarea Duminicei bolnavilor. În această Duminică se vizitează și se ajută material și spiritual bolnavii, în mod special în fiecare parohie. Ectenia pentru bolnavi la liturghie. Disc special pentru aceștia.

12. Sf. Episcopie va recompensa pe preoții zeloși în combaterea sectelor și va sancționa pe cei neglijenți.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Fiul lui Dumnezeu — Fiul Omului de Sterie Diamand, editura «Cartea Românească», București 1942, pagini 565, preț 300 lei.

În sfârșit, avem prima lucrare originală de felul acesta, apărută în literatura noastră, datorită d-lui profesor St. Diamand, autor prea bine cunoscut din celelalte volume ca: *Galeria dictatorilor*, *Eroii revoluției ruse*, *Galeria oamenilor politici* și altele.

Problema persoanei și învățăturii Mântuitorului l-a frământat 20 ani, în care scop a citit și studiat un material foarte bogat și variat care, la un moment dat, l-a copleșit. Căci trebuie să știm că despre Domnul Hristos s'a scris așa de mult încât nu într'o viață de om ci'n mai multe chiar, n'ai putea străbate toată această literatură.

Părăsind izvoarele profane pătimase și false d-sa a apucat pe calea dreaptă și sănătoasă a textelor evanghelice pe care le a supus unei critice severe și le-a analizat, prin comparație, cu celelalte relatări ce veneau din domeniul rașionalistilor, materialistilor și ateștilor. Concluziile, la care a ajuns, sunt din cele mai fericite deoarece, dând lo o parte tot balastul mistificărilor, a descoperit pe Mântuitorul ca D-zeu și Om, s'a alăturat de El și opera Sa minunată și a crezut cu tărie în veșnicia adevărului absolut și universal, pe care l-a adus în lume și pentru care s'a jertfit, creștinismul. Ca să facem o recenzie fidelă acestei lucrări ar necesita chiar o broșură aparte. Așa dar ne mărginim să recomandăm cu căldură și stăruință ca fiecare cleric și credincios intelectual să-și procure neapărat primul volum apărut înaintea Sf. Sărbători ale Paștelor A fost darul cel mai frumos ce ni l-a făcut autorul lui și care ne-a desfătat pe toți cei cari ne-am grăbit să-l citim.

Dacă am fost mișcați de lectura introducere după E. Renan, Em. Ludvig P. Didon, G. Papini, Mauriac, Em. Baegand, V. Farrar, de astă dată vom fi pătrunși până'n adâncul ființei noastre, eliminând ultimele rezerve ce-ar mai fi existat pe ici-colo.

Dar meritul și avantajul e cu atât mai mare cu cât nu-i opera unui cleric sau teolog, care ușor ar putea fi bănuț de părtinire. Ea vine din partea unui profesor care are curajul să deslege o problemă de așa natură la care chiar mulți teologi de seamă nici n'au cutezat s'o privească drept în față. Desigur că este o îndrăzneală mare ca să te angajezi la așa ceva, dar se vede că Dumnezeu și pregătirea sa serioasă

l-au ajutat să ducă la capăt firul acestor nobile și sfinte strădanii.

Argumentări logice, analiză pătrunzătoare, critici meticuloase, stil academic, bibliografie fecundă și alte daruri au fost puse la contribuție de autor numai ca ținta să fie atinsă în chip fericit. Și a izbutit, pentru care fapt merită felicitări și încurajări ca să ne poată da, în curând, și volumul II în care promite să descrie procesul înscenat Mântuitorului de căpeteniile politice și religioase ale Iudeilor, osândirea moartea și învierea Sa. Il așteptăm.

Pr. Econ. Grumăzescu
profesor-Bârlad

Cronica externă

Bulgaria

Sf. Sinod al bisericii ortodoxe bulgare, întrunit sub președinția arhiepiscopului Neofit al Vidinului, a hotărât să „bulgarizeze” slujba religioasă, înlocuind — în toată Bulgaria și, mai ales, în Tracia orientală — ritualul ortodox grec prin cel al bisericii autocefale bulgare. Pe de altă parte, clerul din Tracia occidentală, care pân'acum atârna de patriarhul Constantinopolului, a fost invitat să se subordoneze bisericii bulgare.

Ucraina

Sinodul bisericii ortodoxe din Rutenia Albă, constituit acum din nou, după ce fusese desființat de bolșevici, și-a început activitatea prin deschiderea unui Seminar în mănăstirea Jirovicea.

Totodată, printr'o decizie a comisarului Reichului pentru teritoriile eliberate din Răsărit, s'a creiat o nouă rânduială și'n domeniul sufletesc-spiritual.

La baza ei stă asigurarea activității religioase libere pentru populațiile din teritoriile ocupate în Răsărit.

Cu această ocazie, se constată că vleața religioasă a luat un avânt neașteptat peste tot în aceste teritorii. Sovietele n'au reușit să'năbușească sentimentul religios al populației; iar măsurile luate de autoritățile germane au dat naștere la manifestarea recunoștinței populației.

Croația

Conducătorul statului a semnat legea prin care și-a luat ființă noua biserică ortodoxă croată, ca biserica națională autocefală, pe temeiul principiilor dogmatice și canonice ortodoxe.

După propunerea ministrului justiției și al cultelor, Conducătorul a numit pe arhiepiscopul Germojena ca primul mitropolit al bisericii ortodoxe croate. Reședința sa va fi la Zagreb.

În prezența reprezentanților guvernului croat și a unei delegațiuni a preoților ortodocși, noul mitropolit a depus jurământul de credință legiuit în fața Conducătorului Statului.

În cuvântarea rostită, reprezentantul ministrului de culte a declarat că întemeierea bisericii ortodoxe în Croația, precum și numirea unui mitropolit, dovedește, odată mai mult, că în această țară există o deplină libertate pentru culte.

Germania

Cuvântarea președintelui Roosevelt, rostită la radio, este considerată drept o nerușinare, deoarece a încercat să ncu-nuneze tratatul cu Rusia Sovietică printr'o „rugăciune“, împărțită lumii întregi în acea clipă.

Aceasta e o nouă probă a grandomaniei lui Roosevelt care — după cum se dovedește din ce în ce mai limpede din ultimele sale discursuri — este urmărit de ideea de a fi chemat să îndeplinească rolul unui Mesia. În legătură cu aceasta, se atrage atențiunea asupra numeroaselor secte din Statele-Unite, ce sunt lovite de mania religioasă și se subliniază că se poate crede că și președintele Roosevelt a fost făcut prizonier al unei asemenea atmosfere. Nimeni nu crede că există un singur om — care să aibă o adevărată convingere profund religioasă și care să poată aproba ca Roosevelt, care s'a aliat cu jefuitorii altarelor și cu ucigașii preoților — să ncerce de-a'ncheia discursul său printr'o rugăciune.

Minuni și'n vremea noastră

Osservatore Romano, oficiosul Vaticanului, publică o interesantă dare-de-seamă a marelui doctor Corrado Pagliano asupra unei vindecări miraculoase întâmplată la Loreto și verificată științificește după doi ani.

Este vorba de d-ra Adolfa Sala, de 27 ani, din Como, care, la sfârșitul anului 1933, a început să aibă simptome ale boalei cunoscută sub numele morbul lui Pot. Curând a rămas paralizată. În 1933, după ce a încercat toate leacurile, a cerut

I-au ajutat să ducă la capăt firul acestor nobile și sfinte stră-danii.

Argumentări logice, analiză pătrunzătoare, critici meticuloase, stil academic, bibliografie fecundă și alte daruri au fost puse la contribuție de autor numai ca ținta să fie atinsă în chip fericit. Și a izbutit, pentru care fapt merită felicitări și încurajări ca să ne poată da, în curând, și volumul II în care promite să descrie procesul înscenat Mântuitorului de căpeteniile politice și religioase ale Iudeilor, osândirea moartea și învierea Sa. Il așteptăm.

Pr. Econ. Grumăzescu
profesor-Bârlad

Cronica externă

Bulgaria

Sf. Sinod al bisericii ortodoxe bulgare, întrunit sub președinția arhiepiscopului Neofit al Vidinului, a hotărât să „bulgarizeze” slujba religioasă, înlocuind — în toată Bulgaria și, mai ales, în Tracia orientală — ritualul ortodox grec prin cel al bisericii autocefale bulgare. Pe de altă parte, clerul din Tracia occidentală, care pân'acum atârna de patriarhul Constantinopolului, a fost invitat să se subordoneze bisericii bulgare.

Ucraina

Sinodul bisericii ortodoxe din Rutenia Albă, constituit acum din nou, după ce fusese desființat de bolșevici, și-a început activitatea prin deschiderea unui Seminar în mănăstirea Jirovicea.

Totodată, printr'o decizie a comisarului Reichului pentru teritoriile eliberate din Răsărit, s'a creiat o nouă rânduială și'n domeniul sufletesc-spiritual.

La baza ei stă asigurarea activității religioase libere pentru populațiile din teritoriile ocupate în Răsărit.

Cu această ocazie, se constată că vleața religioasă a luat un avânt neașteptat peste tot în aceste teritorii. Sovietele n'au reușit să'năbușească sentimentul religios al populației; iar măsurile luate de autoritățile germane au dat naștere la manifestarea recunoștinței populației.

Croația

Conducătorul statului a semnat legea prin care și-a luat ființă noua biserică ortodoxă croată, ca biserica națională autocefală, pe temelul principiilor dogmatice și canonice ortodoxe.

După propunerea ministrului justiției și al cultelor, Conducătorul a numit pe arhiepiscopul Germojena ca primul mitropolit al bisericii ortodoxe croate. Reședința sa va fi la Zagreb.

În prezența reprezentanților guvernului croat și a unei delegațiuni a preoților ortodocși, noul mitropolit a depus jurământul de credință legiuit în fața Conducătorului Statului.

În cuvântarea rostită, reprezentantul ministrului de culte a declarat că întemeierea bisericii ortodoxe în Croația, precum și numirea unui mitropolit, dovedește, odată mai mult, că în această țară există o deplină libertate pentru culte.

Germania

Cuvântarea președintelui Roosevelt, rostită la radio, este considerată drept o nerușinare, deoarece a încercat să ncu-nuneze tratatul cu Rusia Sovietică printr'o „rugăciune“, împărțită lumii întregi în acea clipă.

Aceasta e o nouă probă a grandomaniei lui Roosevelt care — după cum se dovedește din ce în ce mai limpede din ultimele sale discursuri — este urmărit de ideea de a fi chemat să 'ndeplinească rolul unui Mesia. În legătură cu aceasta, se atrage atențiunea asupra numeroaselor secte din Statele-Unite, ce sunt lovite de mania religioasă și se subliniază că se poate crede că și președintele Roosevelt a fost făcut prizonier al unei asemenea atmosfere. Nimeni nu crede că există un singur om — care să aibă o adevărată convingere profund religioasă și care să poată aproba ca Roosevelt, care s'a aliat cu jefuitorii altarelor și cu ucigașii preoților — să ncerce de-a'ncheia discursul său printr'o rugăciune.

Minuni și'n vremea noastră

Osservatore Romano, oficiosul Vaticanului, publică o interesantă dare-de-seamă a marelui doctor Corrado Pagliano asupra unei vindecări miraculoase întâmplată la Loreto și verificată științificește după doi ani.

Este vorba de d-ra Adolfa Sala, de 27 ani, din Como, care, la sfârșitul anului 1933, a început să aibă simptome ale boalei cunoscută sub numele morbul lui Pot. Curând a rămas paralizată. În 1933, după ce a încercat toate leacurile, a cerut

să fie dusă la Lourdes. Aici a mai revenit de două ori, în 1937 și în 1938, dar starea sa nu s'a îmbunătățit.

În luna Septembrie 1939, d-ra Sala a luat parte la pelerinajul dela Loreto și a observat că, în timpul slujbei religioase, starea sănătății s'a îmbunătățit putându-se chiar scula de pe brancardă pentru a primi sf. împărășanie. În ziua următoare, însănătoșirea a făcut progrese, astfel încât bolnava a putut umbla sprijinită. Câteva zile mai târziu a putut merge ca orice om sănătos, iar toate celelalte fenomene, manifestate până aici, au dispărut.

Anul trecut, în 13 și 18 August, d-ra Sola s'a reîntors la Loreto ca infirmieră a unui tren de bolnavi, cari veneau să se însănătoșească aici. Comisia medicală din localitate, după ce a analizat documentele provenite dela medicii curanți și a vizitat amănunțit pe fericita însănătoșită, a constatat, la doi ani depărtare, însănătoșirea deplină din toate punctele de vedere.

După această minunată întâmplare putem spune fără teamă de exagerare, că și'n vremea noastră se mai fac minuni.

Econ. Corneliu M. Grumăzescu
Profesor — Bârlad

TELEGRAME

Majestății Sale Regelui Mihai I

București

Oastea Majestății Voastre, cu crucea și în numele lui Hristos reîntregește și lărgeste hotarele României Mari, a bunicului Majestății Voastre, Vodă Ferdinand I.

Biserica ortodoxă a părinților noștri reîntregește și lățește credința neamului nostru prin cuvânt și faptă.

Eparhia Constanța a inaugurat astăzi 13 Septembrie 1942 și a sfințit Mănăstirea nouă, la Derwent, lângă târgul Ostrov, închinată ostașului român de pe front.

În numele miilor de credincioși cari au venit pentru închinăciune, eu și clerul depunem la Tronul Majestății Voastre respectuoase omagii și mărturisirea devotamentului nostru neclintit.

(ss) **Gherontie**

Episcopul Constanței

*Majestății Sale Reginei Elena**București*

Inaugurând azi 13 Septembrie 1942 și sfințind Mănăstirea „Crucea de leac“, de lângă târgușorul Ostrov, închinată ostașului român de pe front, smerenia mea, în numele clerului și al miilor de credincioși adunați la închinăciune, rog pe Majestatea Voastră să primească omagiile noastre și mărturisirea desăvârșitei noastre supuneii.

(ss) **Gherontie**

Episcopul Constanței

*Domnului Mereșal Ion Antonescu
Conducătorul Statului**București*

Intemeind Mănăstirea nouă la Dervent, lângă Ostrov, am inaugurat-o azi 13 Septembrie 1942, închinând-o drept omagiu oastei române, care sub snprema comandă a Domniei Voastre își afierosește viața pentru reîntregirea Patriei.

În numele miilor de credincioși, care au venit pentru închinăciune, Vă exprimăm omagii și devotament neclintit.

(ss) **Gherontie**

Episcopul Constanței

*Înalt Prea Sfinției Sale Nicodem
Patriarhul României**București*

Inaugurând astăzi 13 Septembrie 1942 Mănăstire nouă la Dervent, lângă târgușorul Ostrov, eu, clerul și mulțimea credincioșilor veniți la închinăciune, trimitem Conducătorului Bisericii strămoșești urări de viață lungă, sănătate și neostenită activitate, întru întărirea dreptei credințe spre fericirea Neamului.

(ss) **Gherontie**

Episcopul Constanței

Domnului Mihail Antonescu
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri
București

Inaugurând, astăzi 13 Septembrie 1942, Mănăstire nouă la Dervenț, lângă târgușorul Ostrov, eu, clerul și mulțimea credincioșilor veniți la închinăciune, Vă exprimăm omagii și devotament neclintit Domniei Voastre și guvernului ce prezldați.

(ss) **Gherontie**
Episcopul Constanței

Domnului Ioan Petrovici
Ministru al Culturii Naționale al Cultelor și Artelor
București

Smerenia mea, clerul și mulțimea credincioșilor adunați astăzi 13 Septembrie 1942 la inaugurarea Mănăstirii Crucea de leac, de lângă Ostrov, închinată ostașului român depe front, Vă trimitem omagiile noastre.

(ss) **Gherontie**
Episcopul Constanței

COPIE după telegrama Majestății Sale Regina Mamă Elena, Palatul Regal — București, către Sfânta Episcopie Constanța înregistrate sub No. 3570/942.

Mulțumesc călduros.

(ss) **Elena**

Mulțumiri

Sfânta Episcopie aduce mulțumiri D-lui Petre Neagu din orașul Slobozia, pentru donarea unui policandru în valoare de 16.000 lei și a candelor în valoare de 5000 lei, pentru biserica dela cimitirul din acel oraș.

POSTURI VACANTE

Se publică vacante pe data de 1 Septembrie 1942, parohiile și posturile de preoți mai jos notate, cari au fost înființate prin Decizia Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor No. 46020 | 1942, pe data de 1 Septembrie 1942.

Județul Ialomița

Parohia Brăția, prin deslipire dela parohia Frumușica.

• Ion Lahovari, prin deslipire dela parohia Constantin Brâncoveanu,

1 post de preot ajutător la parohia Frumușica.

1 post de preot ajutător la parohia Reviga-Ialomița.

1 post de preot ajutător la parohia Pietroiu „

1 post de preot ajutător la parohia Vlad-Tepeș „

Județul Constanța

Parohia Eforia prin deslipire dela parohia Techirghiol.

„ Castelu prin deslipire dela parohia Cuza Vodă.

— Se declară vacant pe data de 1 Octombrie 1942 postul de consilier referent din cancelaria Sfintei Episcopii Constanța - Secția Economică.

— Se declară vacantă parohia Ștefănești, județul Ialomița, pe data de 1 Septembrie 1942.

— Se declară vacante pentru anul școlar 1942-1943, următoarele catedre dela școala de cântăreți bisericești din orașul Medgidia, județul Constanța:

1. Catedra de română, istorie, geografie.

2. Catedra de științe religioase.

3. Matematica, Șt. Naturale, agricultura.

4. Muzica vocală și tipic.

5. Muzica bisericească și tipic.

Doritorii a ocupa unul din aceste posturi, vor face cerere Sf. Episcopii de Constanța și va trebui să fie persoane calificate. Catedrele se dau prin suplinire.

— Se declară vacant postul de profesor dela catedra de muzică bisericească dela școala de cântăreți bisericești din orașul Medgidia, județul Constanța, pe data de 1 Septembrie 1942.

— Se declară vacant postul de cântăreț dela parohia Valea Neagră, județul Constanța, pe ziua de 15 Mai 1942.

— Se declară vacant postul de I de cântăreț la parohia Munteni Buzău II, județul Ialomița, prevăzut în bugetul Statului pe anul 1942 | 43,

— Se declară vacant pe data de 1 Septembrie 1942, postul I de cântăreț dela parohia Mircea Vodă, jud. Constanța.

— 1. Se declară vacant postul de cântăreț dela parohia Jegălia, județul Ialomița, pe data de 1 Octombrie 1942.

— 2. Se declară vacant postul de cântăreț dela parohia Ceacu, județul Ialomița, pe data de 1 Octombrie 1942.

— Se declară vacant pe data de 1 Septembrie 1942, postul I de cântăreț dela Catedra Sfintei Episcopii Constanța.

— Se declară vacant postul de cântăreț dela parohia Gimbașani, Ialomița, pe data de 1 Martie 1942.

— Se declară vacant postul de cântăreț I la parohia Miloșești, județul Ialomița, pe data de 1 Septembrie 1942.

— Se declară vacant postul de cântăreț dela parohia I. G. Duca județul Ialomița, pe data de 1 Septembrie 1942.

SPRE ȘTIINȚA

Revista apare sub îngrijirea Secției Culturale.

Schimbul de reviste, trimiteri de articole, abonamente și orice corespondență, se va adresa Revistei «Tomis» la Sfânta Episcopie, Constanța.

ABONAMENTUL:

1 an pentru preoți, epitropi și abonați particulari 120 lei

1 an pentru cântăreți 100 .

SFANTA EPISCOPIE – CONSTANȚA

Onor.

**P. C. Sale
Domnului**

Consiliul Central Bisericesc

(biblioteca)

Parohia

Str. Marie Roseti 63

Comuna

Bucuresti

Județul